

Kurt Hamrin har aldrig vunnit över Degerfors

Kurt Hamrin är en legendar inom svensk fotboll och han har vunnit VM-silver, Europacupen, Cupvinnarcupen, italienska ligan och en del annat, men Degerfors IF har han aldrig besekrat.

Detta berättade han när han gästade Karlskoga idrottsveteraner en onsdag i augusti.

Kurt Hamrin, med sina rötter i Vitsand och Lekvattnet i norra Värmland, kom att bli en av Sveriges mest folkkära fotbollsspelare någonsin. Det mycket omtalade och spektakulära målet mot Västtyskland i VM-semifinalen på Nya Ullevi 1958 är en av orsakerna.

Hans karriär i övrigt har gjort honom omtyckt även utanför landets gränser och i Italien och inte minst Florens, där han är bosatt idag, är han en stor man. Noterbart är att han i slutet av augusti utsågs till Fiorentinas bästa nummer 7 genom alla tider, detta i samband med klubbens 90-årsjubileum.

Kurt Hamrins mamma var värmländska, men det var på Östgötagatan i Stockholm han såg dagens ljus. Av en tillfällighet bara ett par kvarter från Katarina Bangata på Söder, där en annan fotbollslegendar, Lennart ”Nacka” Skoglund, föddes. Två yttrar i världsklass födda inom 500 meter!

Han växte upp i Huvudsta och spelade fotboll i såväl Huvudsta som Råsunda innan han hamnade i AIK.

-Det var en snöfri vinter när AIK och Dagens Nyheter ordnade en fotbollsturnering under vinterlovet. AIK tog hand om de bästa i turneringen, jag kom med dit liksom tvillingarna Björn och Bengt Anlert. Sedan fick jag åka med till en turnering i Köpenhamn som vi vann och där jag gjorde fel mål, berättade Kurre Hamrin inför en välfylld biolokal i Folkets hus.

-Min pappa hade lovat mig fem kronor om jag gjorde mål så det var min första proffspengar kan man säga.

Raynor gjorde honom till högerytter

Karriären tog fart. Putte Kock fanns i AIK på den tiden liksom Istvan Wampetits och engelsmannen George Raynor, som blev svensk landslagstränare och som kom att betyda mycket för Kurre.

-Det var han som lärde mig att spela högerytter. Jag fick extraträba varje gång, man skulle kunna slå en crossboll och man skulle ha en vit sko när man slagit den. Man skulle spela på linjen verkligen. Det där började jag nöta när jag var 15 år.

Han debuterade i AIK i ett division 2-derby mot Hammarby 1954.

-Jag var 18 år och det gick inte bra. Det var 30.000 åskådare och jag var livrädd.

”R:et” Eklöf skrev i DN att Hamrin ”skulle stå ett par år på tillväxt”.

Totalt blev det drygt 60 matcher i AIK, allsvenska debuten skedde mot IFK Malmö och mot GAIS gjorde han sitt första mål. Då spelades svensk fotboll höst och vår; säsongen 52/53 spelade han sex matcher och gjorde fyra mål, 53/54 22 matcher 15 mål, 54/55 22 matcher 22 mål och 55/56 12 matcher 13 mål. Onekligen ett bra målsnitt.

1953 gjorde han landslagsdebut i ett VM-kval mot Belgien och han fick debutera den gången bara för att de svenska proffsspelarna på den tiden aldrig togs ut att representera Sverige. Detta skedde inte förrän till VM 1958.

Målade mot ungerska klassiker

1953 mötte Sverige också det då fantastiska Ungern med Puskas, Hidegkuti och andra storstjärnor på Nepstadion i Budapest, De spelade 2-2 mot ett landslag som sedan slog England på Wembley med 6-3. Kurre nickade in kvitteringen till 2-2 i den matchen.

Under åren i Sverige spelade Kurre såväl bandy på juniornivå som ishockey i AIK. Han fick till och med göra två landskamper.

-De var inför VM 1954 som Sverige skulle möta Kanada i två landskamper. De ville inte riskera de ordinarie spelarna två veckor innan VM. Hade det inte blivit fotboll hade det nog blivit hockey. Jag var ganska snabb där också och hade gärna velat bli proffs i Amerika.

Under den här tiden kom Degerfors IF att bli ett mardrömsmotstånd för Kurre och AIK. Lagen möttes fem gånger och AIK vann ingen av matcherna. Kurre lyckades aldrig forcera DIF:s vänsterförsvar där ytterbacken Tore Karlsson täppte till hårt och effektivt.

-Han förstod aldrig, kommenterade Kurre. Han var omöjlig att komma förbi. Vi slog aldrig Degerfors och jag gjorde aldrig några mål.

Hösten 1956 skrev han på för Juventus och flyttade till Turin, i april och seriedebut blev det på hösten. Han och hustru Marianne hann akklimatisera sig, lära sig språket och vara förberedda på livet i Italien.

-Jag hade fem månader på mig innan debuten, vi skaffade vänner och det gick bra. Innan jag skrev på ringde Gunnar Nordahl på julafton till mig och sa att jag inte skulle skriva på för Juventus. Vi vill också ha dig sa han, men där hade jag inte fått plats i laget.

Felbehandlad

Kurre debuterade för Juventus mot Lazio, seger 3-0 och två mål. Efter en tid fick jag ett ben i mellanfoten avslaget och det där missköttes av klubbens läkare. Jag fick ta gytjebad bland annat och det hade motsatt effekt. Foten läkte inte. Idag tar det två månader att bota en sådan skada, jag fick två veckor.

Under skadeperioden köpte klubben dåtidens stora anfallsstjärnor John Charles och Omar Sivori, vilket gjorde att utlänningkvoten var fylld. En måste bort och det blev Kurre.

-Juventus trodde inte mer på mig och jag lånades ut till Padova. De hade en tränare som var fantastisk på att hålla ihop laget. Padova blev trea i ligan det året. När vi vann med 6-2 mot Genua gjorde jag fyra mål.

Under den tiden umgicks han också en del med degerforsaren Jan Aronsson, som då var proffs i Lane Rossi i Venezia.

-Han kom över till oss ganska ofta och vi umgicks en hel del.

Spektakulärt mål

Det var i skarven mellan Padova och Fiorentina VM avgjordes i Sverige, där Kurre blev en av huvudpersonerna tack vare sitt fantastiskt mål mot Västtyskland. Det många inte tänker på är att VM 1958 var det blott sjätte som spelades, det var i tv:s barndom och bara det gjorde Kurre mål extra spektakulärt. Så många kunde se det och som det vevats sedan dess.

Innan målet hade dock Västtyskland åkt på en utvisning efter att Juskowiak fällt Kurre grovt.

-Jag har aldrig sett Nisse Liedholm springa så fort som fram till mig så. Ligg still Kurre, du har ont skrek han. Jag låg kvar.

Om målet berättade han så här:

-Det var två minuter kvar och jag tänkte att om jag fick bollen skulle jag hålla den så länge jag kunde. Sedan vet jag inte vad som hände egentligen. Jag har sett det på film, men det var inget jag planlagt. Det bara blev så.

Kurre gjorde fyra mål i VM, det första i gruppspelet mot Sovjetunionen sedan också två mot Ungern.

Den där semifinalen fick också andra efterverkningar. Han fick hot.

-Varje år bilade vi från Italien hem till Sverige och jag fick brev där det stod att de visste att jag åkte bil. De rekommenderade flyg, om jag åkte bil skulle jag inte komma fram till Sverige...

Efter tiden i Padova visade Fiorentina intresse och det blev till slut nio säsonger i Florens-klubben. Mycket hände där. 1959 slog de Real Madrid med 2-1 i en vänskapsmatch. Real med spelare som di Stefano, Gento, Kopa, Puskas med flera. I en match mot Juventus gjorde Kurre också sitt snyggaste mål i Fiorentina-tröjan.

-Jag fick bollen, tog ner den på bröstet, lyfte bollen över min back och gjorde segermålet 1-0 på helvolley. Bollen nuddade aldrig marken.

1961 var ett fint år med seger i såväl italienska cupen som Cupvinnarcupen, där finalseger över Glasgow Rangers.

Under Fiorentina-tiden spelade han också VM-kval för Sverige. Bland annat svarade han för en språnick i världsklass mot Västtyskland i Berlin när Sverige spelade 1-1.

Efter nio år i Fiorentina var det dags för flytt igen. Det blev Milan till slut. Detta var 1967. Redan tidigare hade Milan varit intresserade, med litet fula metoder.

-Det var 58-59 när deras tränare ringde mig och sa att jag kanske borde göra ett par dåliga matcher för att Milan skulle kunna köpa mig billigare.

Avgjorde i Rotterdam

Det blev inget av det, men Milan i alla fall från 1967 och ny final i Cupvinnarcupen. Seger 1968 mot Hamburg i Rotterdam och Kurre avgjorde ensam med sina två mål, efter tunnlår båda gångerna.

Året efter vann Milan Europacupen, nuvarande Champions League, genom att finalslå Ajax med bland andra Johann Cruyff. Ajax vann därefter cupen tre år i rad. Milan vann också det året Världscupfinalen mot argentinska Estudiantes.

Kurre avslutade sedan sin italienska karriär med två säsonger i Napoli, som blev sjukdomsfyllda.

-I Florens brukade Marianne och jag varje torsdag gå ut och äta skaldjursmiddag. Det gjorde vi i Neapel också, men det skulle vi inte ha gjort. Jag drabbades av tyfus och gulsot, Marianne ”bara” av gulsot. Jag missade VM 1970 på grund av sjukdomen och Napoli blev väl inte som tänkt.

Därmed skulle karriären ha varit slut, men ett löfte till en gammal kompis, verksam i IFK Stockholm, gjorde att avslutningen blev en halv säsong med bland andra Kurt Liander, Ove Olsson och Lars Broström i IFK. Där kom hans vägar med Degerfors att korsas igen. I ett kval till division 2. Det blev ingen seger och inga mål nu heller i detta sjätte försök. 0-0 på Stora Valla.

Kurres kännemärke på plan var de nerhasade strumporna. Detta hade sin förklaring.

-Det fanns inga regler hur det skulle vara. Jag brukade få kramp av gummibandet i strumporna och drog ner dem. Det var inte för att motståndarna skulle låta bli att smälla på.

Vid föredraget i Karlskoga Folkets hus ledsagades Kurre Hamrin av Ingvar Börjesson från Karlstad, som ställde frågor och förde historien framåt.

Vid pennan

Ingvar Carlsson